

ODZYWANIE (7) *sb n*

o oraz a *jasne*, e *pochylone*.

sg *N* odzywanié (4); -é (2), -(e) (2). ◇ *G* odzywaniã (2). ◇ [A odzywani(e). ◇ *L* odzywaniu.] ◇
pl N odzywaniã (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przyłądów) s.v. odezwać się.

I. Rzeczownik od „odzywać”: *Nakłanianie do poprawy [kogo] (2) : (nagł) Zráydce fwego odzywanié. Ka[pitulum] 28 (-) POtym widząc Iezus Iudálsa tym więcéy zatwardzialégo [...] chtząt go ielícze odwiéltz od iego złégo wymyflu [...] rzékł *OpecŻyw* 93v; *OpecŻywSandR nlb* 4.*

II. Rzeczownik od „odzywać się” (2) :

1. *Odpowiadanie na wołanie [czego] (1) : Echo, soni vel vocis repercussio, Pádnienie/ álbo odzywanie głófu/ gdy fie ná cziye wołanie widzi yákoby fie kto odzywał *Mqcz* 99b.*

2. *Powolywanie się na coś [do czego] (1) : Przeto nye bez przyczyny Tertullianus [...] nyedopuścza kácerzom odzywánya do pílmá fwyétego *KromRozm I M3*.*

III. Rzeczownik od „odzywać” a. „odzywać się”: *praw. Odwoływanie się do innej instancji, składanie apelacji; provocatio *Modrz, JanStat; appellatio BartBydg* (3) : Appellatio, odvolanye do visszhego prava, odzyvanye *BartBydg* 11b; A niechby iuz ci sędziowie mieli moc sędzić/ fkówować/ y skutecznie kończyć wftykie fpráwy do nich przychodzące/ bez dálfze⁸⁰ odzywania. *ModrzBaz* 92v; [*StatNorb* 327].*

[*odzywanie do kogo: do ktorich [opatów] od początku (fwiatha) y fundouania zakonv zwiklińmy odziuanie miecz *StatNorb* 363.*]

*odzywanie od kogo (1): *SarnStat* 954 cf *Szereg*.*

*Szereg: »apelacyja, odzywanie« (1): Appellácię/ odzywánia [*appellationes, provocationes JanStat* 1020]/ áby nie było [*! JanStat: były*] od tych którzy fie práwuią/ czynioné v Sądów przerzeczonych zá pieniądze iuz rzeczonné *SarnStat* 954.*

Synonim: III. apelowanie.

Cf ODZYWAĆ, ODZYWAĆ SIĘ